

Krążowniki projektu 1123

śmigłowcowe

Krążowniki śmigłowcowe typu Moskwa (projektu **1123, Kondor**) – seria radzieckich okrętów klasy krążownik śmigłowcowy, przenoszących śmigłowce zwalczania okrętów podwodnych. Projekt 1123 składał się z dwóch jednostek: „Moskwa” i „Leningrad”. Trzeci okręt „Kijew”, rozpoczęty według zmodyfikowanego projektu 1123M, został niedługo po położeniu stępki zarzucony na rzecz nowego **projektu 1143**.

Wraz z wprowadzeniem do służby przez US Navy nowych okrętów podwodnych przenoszących pociski balistyczne, Marynarka Wojenna ZSRR była zmuszona do opracowania nowych okrętów przeznaczonych do zwalczania okrętów podwodnych. Efektem tych

prac było opracowanie na początku lat 60. projektu 3 okrętów oznaczonych jako *Projekt 1123 Kondor*. Pod względem konstrukcyjnym okręty były połączeniem rozwiązań zastosowanych w krążownikach rakietowych z pokładem lotniczym. Wyraźny wpływ na zastosowaną koncepcję okrętu miał francuski śmigłowcowiec „Jeanne d’Arc”.

Stępkę pod pierwszy okręt serii „Moskwa” położono 15 grudnia 1962 w leżącej nad Morzem Czarnym stoczni im. 61 Komunardów w Nikołajewie.

Okręt wszedł do służby w 1967 i operował na wodach Morza Czarnego, Śródziemnego i Atlantyku. Jednym z powodów dla którego okręty te klasyfikowano jako krążowniki śmigłowcowe, był zakaz przechodzenia lotniskowców przez cieśninę Dardaneelską.

W wyposażenie elektroniczne

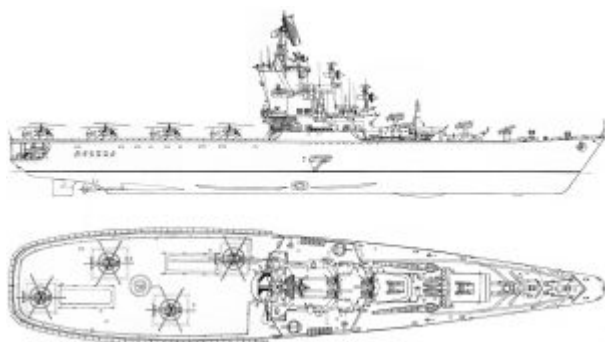

Radar dozoru ogólnego MR-600 Woschod, radar dozoru ogólnego

MR-310 Angara-A, radar nawigacyjny Don, systemy walki radioelektronicznej Gurzuf, Gurzuf-1, MRP-11-16 Zalif, system swój-obcy Kremni-2M, radionamiernik ARP-50, Sonar MG-342 Orion, sonar holowany MG-325 Wega. Do naprowadzania rakiet przeciwlotniczych służyły dwa zestawy radarów 4R60 GROM, każdy zestaw umożliwiał naprowadzanie dwóch rakiet na jeden cel powietrzny.

Możliwe też było zwalczanie celów morskich. Dwa radary MR-103 Bars służące do kierowania artylerią.

Kraj budowy	ZSRR
Użytkownicy	MW ZSRR
Wejście do służby	25.12.1967
Planowane okręty	4 (dwa zmodernizowanego projektu 1123M)
Zbudowane okręty	2
Dane taktyczno-techniczne	

Wyporność	standardowa: 11920 t normalna 13 740 t pełna: 15 280 t
Długość	189 m
Szerokość	34 m
Zanurzenie	7,5-7,7 m
Napęd	2 turbiny parowe o mocy po 45000 KM napędzające dwie śruby
Prędkość	28,5 węzła
Zasięg	9000 mil (15 w), 6000 mil (18 w), 4000 mil (28,5 w)
Załoga	700 ludzi (130 oficerów, 160 podoficerów i 410 marynarzy)
Uzbrojenie	1×2 wyrzutnia MS-32 rakiet przeciw okrętom podwodnym RPK-1 WICHR (zapas 8 pocisków typu 82R z głowicą atomową), 2×2 57mm AK-725, 2×12 wyrzutnie RBU-6000, 2×2 wyrzutnie B-189 systemu M11 Sztorm (SA-N-3 GOBLET) z zapasem 96 pocisków W-611 (możliwość przenoszenia głowic atomowych) 2×5 wyrzutnie torped kal. 533 mm dla torped SET-53 i SET-63 (zdjęte w 1975r), 2×2 ZIF-121 wyrzutnie celów pozornych i zakłócających.
Wypożazenie lotnicze	12 śmigłowców do zwalczania okrętów podwodnych Ka-25PŁ, 1 wskazywania celów Ka-25C, 1 ratowniczy Ka-25PS

Detale:

Bibliografia

- Jarosław Malinowski, „Konie robocze” Floty Czarnomorskiej, Okręty Wojenne, numer pilot 1992